

Paul Harrison naix a França. Fill d'una pianista espanyola i un britànic integrat en el projecte Concorde, creix en un entorn dual de música i tecnologia en el qual es gesten dues vocacions professionals: en 1987 inicia la seua formació musical com a guitarrista. Crea a Gandia la seua escola de música en 2009 amb un mètode propi d'ensenyament. Des de la seua infància un apassionat de la lectura; aquesta propensió a les lletres li porta a la seua vocació final, l'escriptura. **LA CASA DEL ARPA** és la seua primera novel·la.

En La casa de l'arpa, el passat ens condueix fins al terratinent Faustino Abad qui, després de la destrucció de la seua hisenda cubana, torna a Espanya amb la seua fillastra Gabriela, una mulata amb problemes per a relacionar-se. És una virtuosa de l'arpa amb un cor molt singular: solament és capaç de sentir mentre sona la música. Per açò toca amb vertadera obsessió per a aconseguir atrapar les emocions que se li escapen. El padrastre arrossega a Gabriela a una situació extrema. Acorralada, l'única eixida que troba és crear una composició que amaga una terrible confessió.

Per la seua banda, el present ens mostra a la família Rico, els qui abandonen Madrid per a instal·lar-se en una centenària casa de "indians" de la localitat avilesa de Mingorría. Mía, la filla major, no sap què fer amb la seua vida. Té massa temps lliure i busca com ocupar-lo. La troballa d'un passador antic la porta a descobrir un soterrani ocult sota el jardí. En el seu interior hi ha un arpa amb les cordes tallades i una enigmàtica partitura. El passat de la casa l'atrapa sense remei i Mía s'obsessiona amb traure a la llum el que allí va ocórrer l'anv 1900.

Maria Dueñas en **LAS HIJAS DEL CAPITÀN**, desplega la història de tres joves espanyoles que van creuar per força un oceà, es van assentar en una ciutat enlluernadora i van lluitar amb valor, coratge i valentia per a trobar el seu camí: un tribut a les dones que resisteixen quan els vents bufen en contra, i un homenatge a tots aquells valents que van viure l'aventura sovint èpica i quasi sempre incerta de l'emigració.

Tres germanes, dos mons, una ciutat.

Nova York, 1936. La xicoteta casa de menjars *El Capità* arranca la seua marxa en la C/ catorze, un dels enclavaments de la colònia espanyola que en aquells dies resideix en la ciutat. La mort accidental del seu amo, Emilio Arenas, obliga a les seues filles d'edats al voltant dels 20 anys, a assumir el govern del negoci. Mentre en els tribunals es resol el cobrament d'una prometedora indemnització. Abatudes i assetjades per la urgent necessitat de sobreviure, les temperamentals Victoria, Mico i Luz Arenas s'obriran pas entre gratacels, compatriotes, adversitats i amors, decidides a convertir un somni en realitat.

PÀTRIA, Fernando Aramburu.

El dia en què ETA anuncia que abandona les armes, Bittori es dirigeix al cementeri per a explicar-li a la tomba del seu marit el Txato, assassinat pels terroristes, que ha decidit tornar a la casa on van viure. Podrà conviure amb els qui la van assetjar abans i després de l'atemptat que va trastocar la seua vida i la de la seua família? Podrà saber qui va ser l'encaputxat que un dia plujós va matar al seu marit, quan tornava de la seua empresa de transports? Per més que arribe d'amagat, la presència de Bittori alterarà la falsa tranquil·litat del poble, sobretot de la seua veïna Miren, amiga íntima en un altre temps, i mare de Joxe Mari, un terrorista empresonat i sospitós dels pitjors temors de Bittori. Què va passar entre estes dos dones? Què ha enverinat la vida dels seus fills i els seus marits tan units en el passat? Amb els seus esquinçaments dissimulats i les seues conviccions inalterables, amb les seues ferides i les seues valenties, la història incandescent de les seues vides abans i després de la bretxa que va ser la mort del Txato, ens parla de la impossibilitat d'oblidar i de la necessitat de perdó en una comunitat trencada pel fanatisme polític.

Pàtria és la història metafòrica dels anys més foscos d'Euskadi, un llibre centrat en un lloc simbòlic de tots els llocs que van patir eixes dècades de dolor, Aramburu aborda les arrels en les quals s'assenten l'odi i la maldat sembrades per ETA com a factor principal de les desgràcies de la realitat de les quals es nodreix aquesta important ficció.



TIERRA MALDITA. Juan Francisco Ferrándiz.

Una gran epopeia històrica amb aires de llegenda.

La història d'una ciutat sotmesa que anhelava la llibertat i de l'home que va lluitar per aconseguir eixe anhelat miracle. Amor, ambició, secrets, venjances i traïcions s'entrellacen sobre el fons d'una època fosca i fascinant.

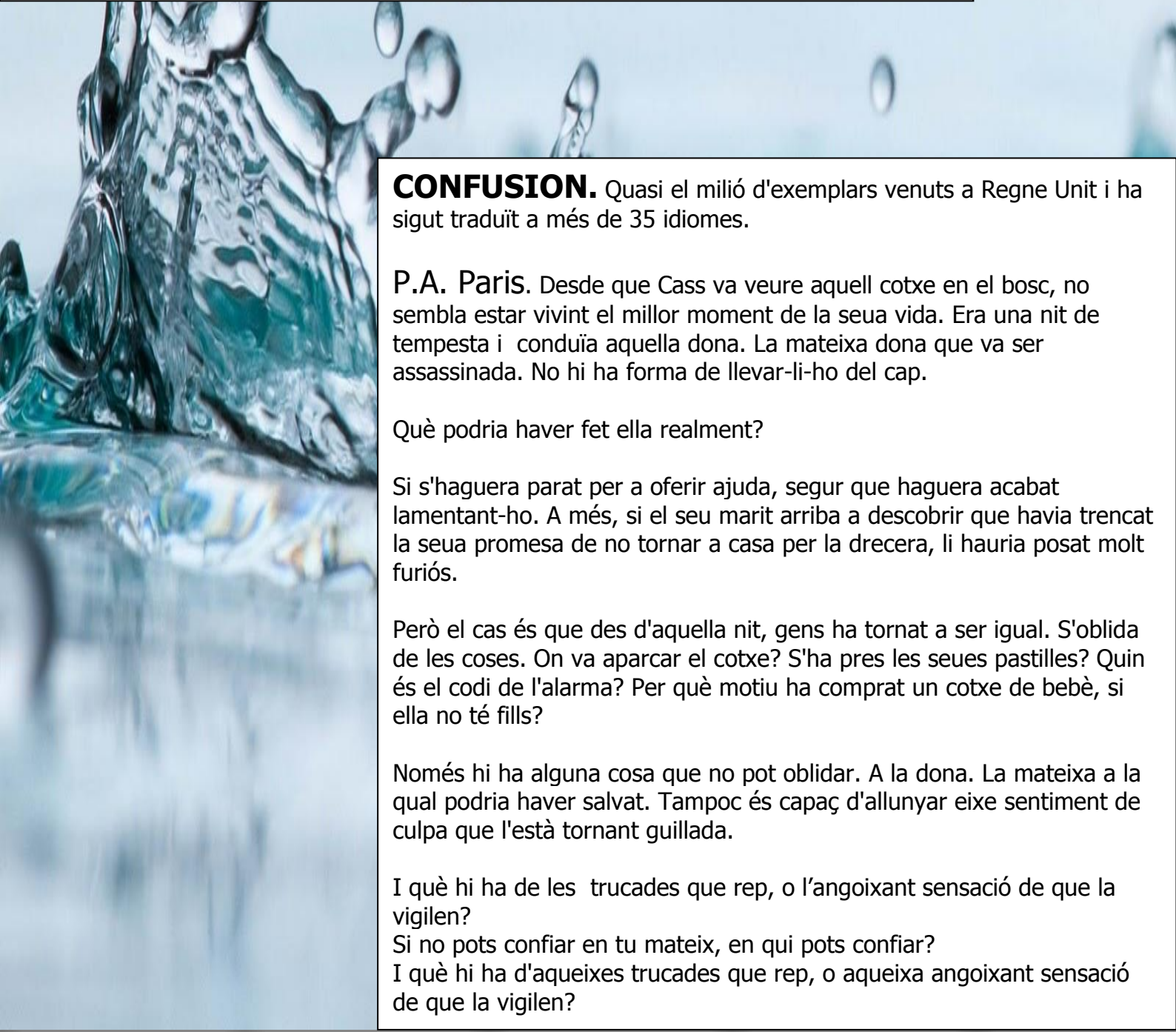
En el segle IX, Barcelona es trobava en el límit més llunya del Sacre Imperi. Governada pels francs des de la distància, la ciutat, amb unes mil cinc-cents ànimes, s'havia convertit en una terra abandonada, assolada per intents de conquesta dels sarraïns i les hordes salvatges, i sotmesa a la tirania d'uns nobles corruptes que explotaven als seus habitants.

Arriba a questa terra. el jove bisbe Frodoí. Recentment nomenat per al càrrec pel rei franc, la seua destinació s'assembla més a un càstig que a un honor, però alguna cosa en el seu interior, la rebel·lia i ambició que li són innates, li porta a acceptar el repte i viatjar fins a allí acompanyat per una comitiva de colons, que anhelan una nova oportunitat en l'última frontera.

L'escriptora francesa Fred Vargas (Frédérique Audoin-Rouzeau, París, 1957) ha rebut el Premi Princesa d'Astúries de les Lletres 2018 per una obra narrativa en la qual "destaca l'originalitat de les seues trames, la ironia amb la qual descriu als seus personatges, la profunda càrrega cultural i la desbordant imaginació, que obri al lector horitzons literaris inèdits".

LOS QUE VAN A MORIR TE SALUDAN;

Claudio, Tiberio i Neron, són tres estudiants francesos que viuen a Roma. Claudio és un xic malcriat, egoista, tendre i consentit; Tiberio, és orfe, el més ben plantat i brillant dels tres, és un apassionat del llatí clàssic; Neró és amoral, té una desmesurada actitud de culte a la bellesa. i es pentina a l'antiga. Junts conformen un grup curiós, divertit i entranyable. En ple mes de juny es veuen immersos en una aventura frenètica, que commou els pilars de les seues vides i posa en dubte la seua amistat. Henri Valhubert, col·leccionista d'art parisenc –i pare de Claudio–, és assassinat una nit de festa davant del palau Farnesio, entre torxes i una multitud embriagada. Què venia a fer a Roma? I com ha pogut beure una copa de cicuta? Al mateix temps, es descobreix que uns valuosíssims dibuixos de Miguel Ángel han sigut robats de la Biblioteca Vaticana. Té el crim alguna cosa que veure amb aquestes estranyes desaparicions?.



CONFUSION. Quasi el milió d'exemplars venuts a Regne Unit i ha sigut traduït a més de 35 idiomes.

P.A. Paris. Desde que Cass va veure aquell cotxe en el bosc, no sembla estar vivint el millor moment de la seua vida. Era una nit de tempesta i conduïa aquella dona. La mateixa dona que va ser assassinada. No hi ha forma de llevar-li-ho del cap.

Què podria haver fet ella realment?

Si s'haguera parat per a oferir ajuda, segur que haguera acabat lamentant-ho. A més, si el seu marit arriba a descobrir que havia trencat la seua promesa de no tornar a casa per la drecera, li hauria posat molt furios.

Però el cas és que des d'aquella nit, gens ha tornat a ser igual. S'oblida de les coses. On va aparcar el cotxe? S'ha pres les seues pastilles? Quin és el codi de l'alarma? Per què motiu ha comprat un cotxe de bebè, si ella no té fills?

Només hi ha alguna cosa que no pot oblidar. A la dona. La mateixa a la qual podria haver salvat. Tampoc és capaç d'allunyar eixe sentiment de culpa que l'està tornant guillada.

I què hi ha de les trucades que rep, o l'angoixant sensació de que la vigilen?

Si no pots confiar en tu mateix, en qui pots confiar?

I què hi ha d'aqueixes trucades que rep, o aqueixa angoixant sensació de que la vigilen?